

Andra Havannadeklarationen och ett historiskt massmöte

Andra Havannadeklarationen

Redan dagen efter att president Kennedy skrivit under beslutet om blockad av Kuba den 3 februari 1962 svarade kubanerna med ett enormt massmöte på Revolutionsplatsen i Havanna. En miljon kubaner fyllde torget för att lyssna på Fidel Castro.

Här antogs med acklamation det som kallas Andra Havannadeklarationen. Det var en programmatisk plattform som var ett svar på aggression, sabotage och en rad brott mot Kuba, finansierade av USA.

?'För att denna stora mänsklighet har sagt: det räcker nu! Och har börjat marschera?', sa Fidel Castro när han avslutade sitt tal inför den miljonhövdade skaran. Strax innan hade han sagt: ?Hela världen har ögonen på vårt folk idag; folken på alla kontinenter väntar på svaret från vårt fosterland.?'

Den unga revolutionära regeringen hade kallat samman Folkens Andra Generalförsamling till fjärde februari. Det efter att Kuba uteslutits från OAS, Organisationen för de Amerikanska Staterna, under dess VIII ministermöte i Uruguay 23 till 31 januari 1962.

Vid mötet med utrikesministrarna använde USA som förevändning för att utesluta Kuba landets förbindelser med länder utanför Amerika och hävdade att marxismen-leninismen stred mot principerna i det Interamerikanska Systemet. Detta som argument för nya sanktioner mot ön och stopp för handel. USA anklagade Kuba för att vilja exportera sin revolution, som om det handlade om en vara, men ?revolutioner exporteras inte, de görs av folken.?'

Medan detta utspelade sig i Uruguay så invigde Mexikos tidigare president Lázaro Cárdenas, dåvarande chilenske senatorm Salvador Allende och personligheter som den salvadoranske diktaren och gerillakämpen Roque Dalton, den av CIA störtade guatemaltekkiske

presidenten Jacobo Arbenz, den venezolanske journalisten och politikern Fabricio Ojeda och den dominikanske självständighetskämpen Pedro Mir en Folkens Konferens med syfte att stödja den kubanska revolutionen inför aggressionen.

Med minsta möjliga övertikt på 14 röster, varav två köpta av USA, beslutades i Punta del Este om uteslutning av Kuba från OAS. Landets revolutionära regering, representerad av ?utrikesministern för värdighet? Raúl Roa och Kubas president Osvaldo Dorticós röstade mot resolutionen. Brasilien, Argentina, Chile, Bolivia, Ecuador och Mexiko avstod. Med undantag av Mexiko bröt alla länder i Latinamerika de diplomatiska förbindelserna med Havanna.

Vad blev Kubas svar?

I ett skede när Kuba genomgick grundläggande förändringar, då den revolutionära regeringen tillträtt knappt tre år tidigare och under konstanta attacker från USA för att störta regeringen, kallades kubanerna till Revolutionsplatsen.

Premiärminister Fidel Castro lade där fram 2:a Havannadeklarationen som godkändes med acklamation av den församlade folkmassan. I det historiska dokumentet bekräftades det som hade sagts i den 1:a Havannadeklarationen 2:a september 1960, också den godkänd i ett folkligt rådslag, om Kubas position inför Washingtons öppna aggression.

Vid detta folkliga massmöte för 60 år sedan fördömdes brytandet av de diplomatiska förbindelserna från de andra länderna med Kuba. Som om inte besluten i Uruguay räckte, undertecknade Kennedy dagen innan mötet i Havanna presidentorder 3447 som införde en total handelsblockad mellan Kuba och USA.

Den 2:a Havannadeklarationen bekräftade den kubanska revolutionens latinamerikanska och socialistiska karaktär.

De båda Havannadeklarationerna, liksom senare Santiagodeklarationen, reflekterar internationalism och internationell solidaritet som grundläggande pelare för det revolutionära Kubas utrikespolitik, liksom folkens rätt till självbestämmande. De förklarade klart och tydligt att Karibien hyste en rebellisk ö som inte tänkte underordna sig USA:s diktat.

Historiker och forskare refererar till Havannadeklarationen som såväl uttryck för idéerna från José Martí, som levande i den revolutionära processen och för antiimperialism, liksom för kampen för folkens befrielse. Trots att det gått sex årtionden och mycket har förändrats finns något intakt och omistligt, något som inte slitits ut; Kubas suveränitet och oberoende. Det är kanske därför som världens ögon fortsätter att se mot ön.

Cubadebate 220204

[Segunda Declaración de La Habana: El día en que todo el mundo puso los ojos sobre Cuba](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0